

voorkomen, en de grillig gevormde Nycteribiidae en Streblidae, die alleen op vleermuizen gevonden worden. Van de Hemiptera zijn verschillende Cimicidae bekend als ectoparasieten, vooral van vogels en vleermuizen; de Polyctenidae worden alleen op vleermuizen gevonden. Een oorworm heeft zich op een Afrikaans knaagdier gevestigd en de vreemde kever *Platypsylla castoris* Ritsema*) op bevers. De luiaard herbergt in zijn vacht niet alleen een algenvegetatie, maar ook een mot. De vlooiën (orde Siphonaptera) zuigen bloed op vogels en zoogdieren en zijn, in tegenstelling met de meeste andere ectoparasieten, reeds vrij uitvoerig bestudeerd.

De eigenlijke luizen omvatten 2 groepen, de bijtende luizen (orde Mallophaga), waarvan reeds meer dan 2000 soorten bekend zijn, en de zuigende luizen (orde Anoplura), die zich in tegenstelling met de Mallophaga met bloed voeden en dus uit een medisch oogpunt als mogelijke overdragers van ziekten van belang zijn. Er zijn ruim 225 Anoplura beschreven, maar FERRIS meent, dat dit niet meer dan de helft der op aarde levende soorten zal zijn. De Mallophaga leven voornl. op vogels maar verschillende soorten ook op zoogdieren; de Anoplura komen alleen op zoogdieren voor. Van buidel- en roofdieren (uitgez. sommige Canidae en de Pinnipedia) zijn geen Anoplura bekend. Ook op vleermuizen, die overigens een rijke verscheidenheid van parasieten herbergen, schijnen ze niet voor te komen.

De stekende en zuigende monddelen der Anoplura zijn volgens een zeer afwijkend type gebouwd en morphologisch moeilijk te interpreteren. Vroeger heeft men deze insecten wel tot de Hemiptera gerekend, maar later is men daarvan teruggekomen; de orde Anoplura werd opgesteld door LEACH in 1815.

Ten slotte moge ik nog in herinnering brengen, dat ook door Nederlandse entomologen tot de kennis der Anoplura belangrijk is bijgedragen. JAN SWAMMERDAM (1637—1680) schreef reeds een lang verhoog over „de ontleding van de menscheluyts”. Hij ontleedde 40 exemplaren en onderzocht uitvoerig het tracheeën-, darm-, zenuw- en genitaalstelsel (vergel. zijn Biblia Naturae, blz. 67—85 en plaat I—II). Dr E. PIAGET (1817—1910), die van 1846—1882 leraar was aan het Erasmiaansch Gymnasium te Rotterdam, en gedurende vele jaren lid der N.E.V., behoort tot een der grondleggers van onze kennis der Anoplura en Mallophaga; een levensbeschrijving (met 2 portretten) vindt men in Tijdschr. v. Ent. 54: 128—133. Zijn grote werk „Les Pédiculines. Essai monographique” verscheen in 1880 te Leiden. Het eerste deel bevat de tekst (753 blz.), het tweede deel een atlas met 56 bijzonder fraaie platen. In 1885 werd hieraan nog een supplement met 17 platen toegevoegd. FERRIS noemt dit werk „monumental” en heeft ook PIAGET's collectie, die zich thans te Londen bevindt, onderzocht. — A. REYNE.

*) Door RITSEMA ontdekt in de Amsterdamse diergaarde, maar later ook gevonden op bevers aan de Elbe, in de Rhône-vallei en in Canada.

Araschnia levana L. De heer VAN DER MEULEN Jr. ving twee exx. van de voorjaarsgen. bij Hooghalen, terwijl Dr W. BEIJERINCK er één in Wijster ving. — Lpk.